

Тарас Шевченко

Рівень 2

Тарас Шевченко

«...Це письменник, якому судилася величезна роль стати символом культурної цінності цілого народу, уособленням усієї його духовної сутності».

М. Богданович

Ну що б, здавалося слова...

Слова та голос –

Більш нічого.

А серце б'ється – ожива,

Як їх почує!...

Знать от Бога

І голос той і ті слова

Ідуть між люди...

Т. Шевченко

Тарас Шевченко

Дитинство

Тарас Шевченко народився 9 березня 1814 року в селі Моринці в сім'ї кріпаків.
У віці 9 років Тарас втратив маму, а в 11 батька.
Тарас дуже сильно любив своїх батьків і все життя йому пекло, що матір ще «молодою у могилу
нужда та праця положила», що молодим помер його батько, важке життя судилося сестрам...

Тарас Шевченко

Перші роки в Петербурзі

У 1831 році пан
Енгельгардт переїхав у
Петербург і забрав з собою
Тараса..

В Петербурзі Тарас багато
малював. Відомі художники
вважали його надзвичайно
талановитим.

22 квітня 1838 року
Тараса було викуплено з
неволі.

*...Не жди сподіваної волі
Вона заснула: цар Микола
її прислав. А щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
громадою обух сталить,
Та добре вигострить сокиру,
та й заходиться вже будить.
А то проспить собі небога
Досуду Божого страшного!
Тарас Шевченко*

*Шевченко в студії
художника Брюлова
П.Горілий*

*Одна з перших робіт Тараса
Шевченка «Катерина»*

Тарас Шевченко

Життя і творчість перед засланням

Перша збірка поетичних творів Тараса Шевченка вийшла у 1840 році під назвою Кобзар. Кобзар став для українців символом правди.

У 1843 і 1845 Шевченко приїздив до України, де він зустрічався з відомими українськими письменниками та своєю закріпаченою родиною. Під впливом побаченого на Україні Шевченко написав вірші де засудив поневолення українського народу царською Росією.

Наприкінці 1845 року Шевченко написав вірш «Заповіт», який став закликком до боротьби за визволення українського народу.

*Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.*

Т. Шевченко

Тарас Шевченко

Арешт і заслання

Період заслання — це найважчі часи в житті Тараса Шевченка.

Незважаючи на важкі випробовування та моральні страждання на чужині, Шевченко таємно продовжував малювати і писати вірші.

Тараса Шевченка.

Десять років тривало заслання Тараса Шевченка

«Караюсь, мучуся... але не каюсь!..»

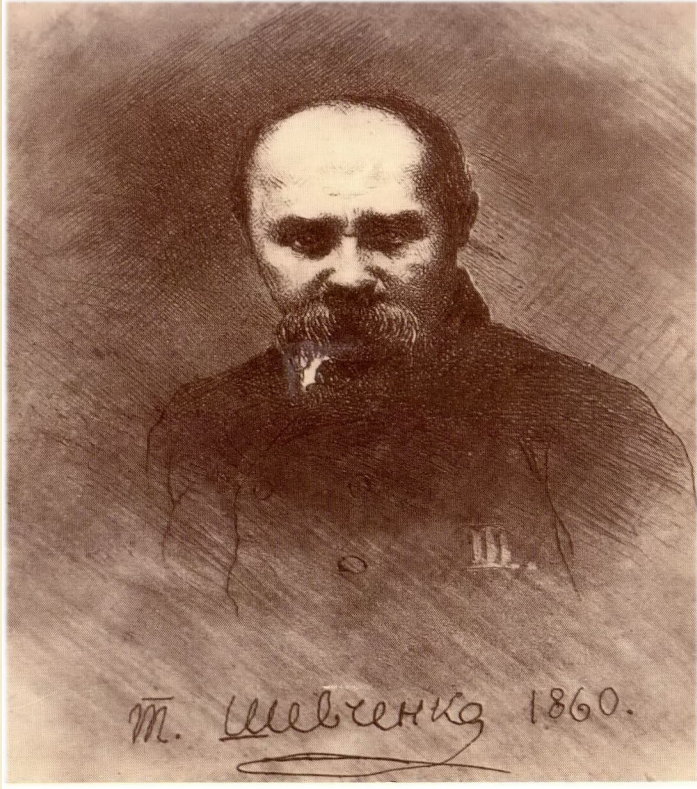
Добра не жди,
Не жди сподіваної волі—
Вона заснула: цар Микола
її приснав. А щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух сталить; Та
добре вигострить сокиру—Та
й заходиться вже будить.

Тарас Шевченко

Тарас Шевченко

Життя і творчість останніх років (1857-1861)

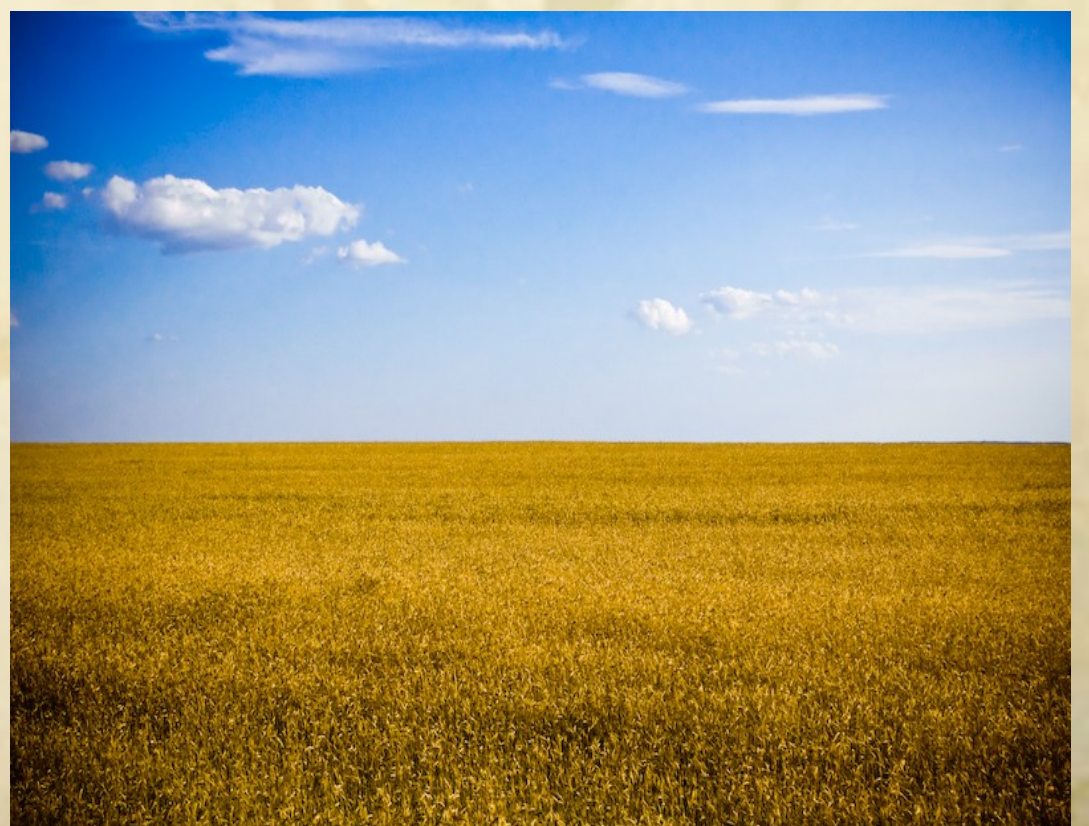

Влітку 1859 року Т. Шевченко востаннє був на Україні, де його знову заарештували за «недозволені розмови». 7 вересня 1859 року поет прибув до Петербурга. На початку 1860 року вийшло друком нове видання "Кобзаря".

Арешти, переслідування, заслання підірвали здоров'я поета. 29 січня 1861 року в одному з листів на Україну він писав: «Так мені погано, що я ледве перо в руках держу».

10 березня Т. Г. Шевченко помер. У травні 1861 року тіло поета перевезено на Україну й поета

Максим Рильський поховано біля Канева, над Дніпром.

Тарас Шевченко

Значення творчості

Шевченкові твори - улюблена поезія українців в усьому світі. Його вірші - це натхнення і віра в силу людського духу.

«Тарас Шевченко! Досить було однієї людини, щоб урятувати цілу націю» Остап Вишня.

«Твори Шевченка переживуть віки і вічно будитимуть у серцях людей благородні, великі почуття» Костянтин Станіславський.

«Шевченко — це голос душі українського народу, його крик, сльози, стогін і разом з тим покликання гніву» Браніслав Нушич.

*І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.*

Т.Г. Шевченко

Тарас Шевченко

В засланні – «захалявні книжечки»

В засланні Шевченко пише так звані «захалявні книжечки» — таємні збірки «невольничої поезії». На третьому році заслання, після повернення з Аральської описової експедиції до Оренбурга, поет переписав свою «невольничу поезію» у нові маленькі саморобні книжечки, яких набралось двадцять сім. Ці книжечки увійшли до знаменитої «Малої книжки» – збірки віршів і поем 1847 – початку 1850 років.

«Караюсь, мучуся... але не каюсь!..»

За доносом одного з офіцерів-«землячків», поета відправили в одну з рот у віддалене Новопетровське укріплення на півострові Мангишлак, під суворий нагляд. Протягом перших двох років перебування в Новопетровському укріпленні Т. Шевченко не писав. Тільки в 1853 році, він таємно відновив літературну творчість, почавши писати повісті.

